

Մեր հավատքի հրաշալի հիմքը

Նախագահ Գորդոն Բ. Հինքլի

Ensign, Nov. 2002, 80-81

Մենք հայտարարում ենք առանց վարանելու, որ Հայր Աստվածը և Նրա Որդին՝ Հիսուս Քրիստոսը, անձնապես հայտնվեցին պատանի Ջոզեֆ Սմիթին: . . .

. . . Մեր ողջ ուժը հիմնվում է [Առաջին Տեսիլքի] ճշմարտացիության վրա: Դա կամ տեղի է ունեցել կամ տեղի չի ունեցել: Եթե այն տեղի չի ունեցել, ապա այս աշխատանքը խաբեբայություն է: Իսկ եթե տեղի է ունեցել, ապա այն ամենակարևոր և ամենահրաշալի աշխատանքն է ողջ երկնքի տակ:

Մտածեք այդ մասին, իմ եղբայրներ և քույրեր: Դարեր շարունակ երկինքները փակված են եղել: Լավ տղամարդիկ և կանայք, ովքեր քիչ չեն եղել, իսկապես մեծ ու հրաշալի մարդիկ, փորձել են ուղղել, ամրացնել և բարելավել իրենց երկրպագության կարգերը և իրենց հիմնական վարդապետությունը: Ես իմ հարգանքի տուրքն եմ մատուցում նրանց: Որքան ավելի լավ է դարձել աշխարհը նրանց խիզախ արարքների շնորհիվ: Չնայած ես հավատում եմ, որ նրանց աշխատանքը ոգեշնչված է եղել, այն չի աջակցվել երկինքների բացվելով՝ Աստվածության հայտնվելով:

Այնուհետև 1820 թվականին տեղի ունեցավ այդ փառահեղ հայտնությունը՝ ի պատասխան մի տղայի աղոթքի, ով իր ընտանեկան Աստվածաշնչում կարդացել էր Հակոբոսի խոսքերը. «Եթե մեկը ձեզանից իմաստության պակասություն ունի թող խնդրե՛ք Աստուածանից, որ ամենին տալիս է առատությամբ և չէ նախատում, և կտրուի նորան» (Հակոբոս 1.5):

Եկեղեցու ճշմարիտ լինելու հիմքում գտնվում է այդ բացառիկ և հրաշալի փորձությունը:

Ողջ արձանագրված կրոնական պատմությունից չկա ոչ մի բան, որ համեմատվի սրա հետ: Նոր Կտակարանը պատմում է Հիսուսի մկրտության մասին, երբ Աստծո ձայնը լսվեց և Սուրբ Հոգին իջավ աղավառ տեսքով: Կերպարանափոխության սարի վրա Պետրոսը, Հակոբոսը և Հովհաննեսը տեսան Տիրոջը կերպարանափոխված իրենց առջև: Նրանք լսեցին Հոր ձայնը, բայց նրանք չտեսան Նրան:

Ինչո՞ւ Հայրը և Որդին երկուսով եկան մի պատանու, մի սովորական տղայի մոտ: Մի բանի համար, նրանք եկան, որպեսզի առաջնորդեն բոլոր ժամանակների մեծագույն ավետարանական տնտեսության մուտքը, երբ բոլոր նախկին տնտեսությունները պետք է հավաքվեն և համախմբվեն մեկում: . . .

Աստծո այս աշխատանքի գործիքը դարձավ մի տղա, որի միտքը լցված չէր մարդկանց փիլիսոփայություններով: Այդ

միտքը թարմ էր և առանց այդ օրերի կրթության ավանդույթների:

Հեշտ է տեսնել, թե ինչու մարդիկ չեն ընդունում այս պատմությունը: Դա գրեթե հասկանալու կարողությունից վեր է: Բայց, այնուամենայնիվ, դա այնքան խելամուտ է: Նրանք, ովքեր ծանոթ են Հին Կտակարանին, ընդունում են Եհովայի հայտնվելը մարգարեներին, ովքեր ապրում էին համամետաբար այդ հասարակ ժամանակներում: Մրդյոք կարո՞ղ են նրանք օրինականորեն հեքթել երկնքի Աստծո և Նրա հարություն առած Որդու հայտնվելու անհաժեշտությունը աշխարհի պատմության այս շատ բարդ ժամանակաշրջանում:

Այն մասին, որ Նրանք եկան, Նրանք երկուսով, որ Ջոզեֆը տեսավ Նրանց Իրենց փառահեղ փայլով, որ Նրանք խոսեցին նրա հետ և որ նա լսեց և արձանագրեց Նրանց խոսքերը, այս նշանավոր բաների մասին ենք մենք վկայում:

Ես գիտեի մի այսպես կոչված մտավորականի, ով ասաց, որ եկեղեցին իր պատմության թակարդն է ընկել: Իմ պատասխանն էր, որ առանց այդ պատմության մենք չունենք ոչինչ: Այդ եզակի, միակ և նշանավոր իրադարձության ճշմարտությունը հիմնական նյութն է մեր հավատքի:

Բայց այս փառահեղ տեսիլքը միայն սկիզբն էր մի շարք դրսևորումների, որ կազմում են այս աշխատանքի վաղ օրերի պատմությունը:

Կարծես այդ տեսիլքը բավական չէր հաստատելու մարդկության Քավիչի անձնավորության և իրականության մասին, դրան հետևեց Մորմոնի Գրքի առաջ գալը: Սիսա մի բան, որը մարդ կարող է բռնել իր ձեռքերում, կարող էր «ծանրութթեթև անել» ինչպես որ կար: Նա կարող էր կարդալ այն: Նա կարող էր աղոթել դրա մասին, քանի որ այն պարունակում էր խոստում, որ Սուրբ Հոգին կհայտնեի դրա ճշմարտացիության մասին, եթե այդ վկայությունը որոնեին աղոթքով: . . .

Հաջորդեց սուրբ քահանայության վերականգնումը, նախ Սիսարոնյան՝ Հովհաննես Մկրտիչի ձեռքերի ներքո, ով մկրտել էր Հիսուսին Հորդանանում:

Այնուհետև եկան Պետրոսը, Հակոբոսը և Հովհաննեսը՝ Տիրոջ Առաքյալները, ովքեր շնորհեցին այս դարում այն, ինչ նրանք ստացել էին Տիրոջ ձեռքերի ներքո, ում հետ նրանք քայլել էին, այսինքն՝ «երկնքի արքայության բանալիներին» իշխանությամբ երկնքում կապելու այն, ինչ նրանք կկապեին երկրի վրա (տես Մատթեոս 16.19):

Հետագայում տեղի ունեցավ քահանայության մյուս բանալիների շնորհումը Մովսեսի, Եղիասի և Եղիայի ձեռքերի ներքո:

Մտածեք այդ մասին, իմ եղբայրներ և քույրեր: Մտածեք այդ հրաշագործության մասին:

Սա Հիսուս Քրիստոսի վերականգնված Եկեղեցին է: Մենք՝ որպես ժողովուրդ, Վերջին Օրերի Մրբեր ենք: Մենք վկայում ենք, որ երկինքները բացվել են, որ վարագույները ճեղքվել են, որ Աստված խոսել է և Հիսուս Քրիստոսը հայտնել է Իրեն, որին հետևել է աստվածային իշխանության շնորհումը:

Մենք վկայում ենք, որ երկինքները բացվել են, որ վարագույները ճեղքվել են, որ Աստված խոսել է և Հիսուս Քրիստոսը հայտնել է Իրեն:

© 2014 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ԲՈՒՆՈՒ ԿՐՈՒՄՈՒՄԵՆԵՐ ԿԵՐԱՊԱՀՎԱԾ ԵՍ:

